

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 5. novembra 2001. godine i na sednici Veća republika od 25. oktobra 2001. godine.

PR br. 94

5. novembra 2001. godine

Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr **Vojislav Koštunica**, s.r.

Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sa Dodatnim protokolom

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ -
Međunarodni ugovori", br. 10/2001 od 9.11.2001.
godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sačinjena 20. aprila 1959. godine u Strazburu i Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, sačinjen 17. marta 1978. godine u Strazburu u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije i Dodatnog protokola u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,
Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova;

Uverene da se usvajanjem zajedničkih propisa u oblasti pravne pomoći u krivičnim stvarima može postići ovaj cilj;

Smatrajući da je pravna pomoć pitanje povezano sa pitanjem izdavanja koje je već bilo predmet konvencije od 13. decembra 1957;

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

1. Strane ugovornice se obavezuju da, prema odredbama ove konvencije, pružaju jedna drugoj najširu moguću pravnu pomoć u svakom postupku koji se odnosi na krivična dela čije krivično gonjenje, u trenutku kada je zatražena pomoć, spada u nadležnost sudskih organa strane molilje.

2. Ova konvencija se ne primenjuje na izvršenje odluka o hapšenju i presuda niti na vojna krivična dela koja ne predstavljaju obična krivična dela.

Član 2.

Pravna pomoć može da se odbije:

(a) ako se zahtev odnosi na krivična dela koja su, po oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana s političkim krivičnim delima ili fiskalna krivična dela;

(b) ako zamoljena strana smatra da bi udovoljenje zahtevu moglo da povredi njen suverenitet, bezbednost, javni poredak ili interese od suštinskog značaja za zemlju.

Deo II

ZAMOLNICE

Član 3.

1. Zamoljena strana će, u skladu sa načinima koje predviđa njeno zakonodavstvo, izvršavati zamolnice koje se odnose na krivične predmete koje joj budu uputili sudski organi strane molilje, a koje se odnose na obavljanje istražnih radnji ili dostavljanje dokaznog materijala, dosijea ili dokumenata.

2. Ako strana molilja želi da svedoci ili veštaci daju iskaz pod zakletvom, ona će to izričito zatražiti, a zamoljena strana će tome udovoljiti ako to nije u suprotnosti sa njenim zakonodavstvom.

3. Zamoljena strana može da dostavi samo overene prepise ili fotokopije zatraženih dosijea ili dokumenata. Međutim, ako strana molilja izričito zatraži dostavljanje originala, zahtevu će se udovoljiti u granicama u kojima je to moguće.

Član 4.

Ako strana molilja izričito zatraži, zamoljena strana će je obavestiti o vremenu i mestu izvršenja zamolnice. Organi i lica strane molilje mogu da prisustvuju ovom izvršenju ako na to pristane zamoljena strana.

Član 5.

1. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja da, u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, zadrži sebi pravo da izvršenje zamolnica radi pretresa ili zaplene predmeta podredi jednom ili više sledećih uslova:

(a) krivično delo na koje se odnosi zamolnica treba da bude kažnjivo prema zakonu strane molilje i zamoljene strane;

(b) krivično delo na koje se odnosi zamolnica treba da može da bude predmet izdavanja u zamoljenoj državi;

(c) izvršenje zamolnice treba da bude u skladu sa zakonom zamoljene strane.

2. Kada je Strana ugovornica dala izjavu u skladu sa stavom 1. ovog člana, svaka druga Strana može da primeni odredbu o reciprocitetu.

Član 6.

1. Zamoljena strana može da odloži predaju predmeta, dosijea ili dokumenta čije je dostavljanje zatraženo, ako su joj oni potrebni za krivični postupak koji je u toku.

2. Predmete, kao i originale dosijea i isprava, koji budu dostavljeni radi izvršenja zamolnice strana molilja će, što je moguće pre, vratiti zamoljenoj strani, osim ako se ona istih ne odrekne.

Deo III

DOSTAVLJANJE PROCESNIH AKATA I SUDSKIH ODLUKA - DOLAZAK PRED SUD SVEDOKA, VEŠTAKA I LICA PROTIV KOJIH SE VODI KRIVIČNI POSTUPAK

Član 7.

1. Zamoljena strana će pristupiti dostavi procesnih akata i sudskih odluka koji joj budu poslani u tom cilju od strane molilje.

Dostavljanje će moći da se izvrši jednostavnim slanjem akta ili odluke primaocu. Ako strana molilja to izričito zatraži, zamoljena strana izvršiće dostavu na neki od načina koji predviđa njeno zakonodavstvo za slične dostave ili na poseban način koji je u skladu sa ovim zakonodavstvom.

2. Dostavljanje se dokazuje potvrdom koja sadrži datum i potpis primaoca ili izjavom zamoljene strane kojom se dokazuje čin, način i datum dostave. Jedan ili drugi od ovih dokumenata biće odmah vraćen strani molilji. Na zahtev strane molilje, zamoljena strana će tačno naznačiti da li je dostava izvršena u skladu sa njenim zakonom. Ako dostava nije bila moguća, zamoljena strana će o tome odmah obavestiti stranu molilju uz navođenje razloga.

3. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja da zatraži, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da poziv za dolazak pred sud, koji se odnosi na lice protiv koga se vodi krivični postupak a koji se nalazi na njenoj teritoriji, bude predat njenim organima u određenom roku pre datuma utvrđenog za dolazak pred sud. Ovaj rok će biti tačno naznačen u pomenutoj izjavi i ne može biti duži od 50 dana.

Vodiće se računa o ovom roku radi utvrđivanja datuma za dolazak pred sud i prilikom predaje poziva.

Član 8.

Svedok ili veštak koji se nije odazvao na poziv da dođe pred sud koji je bio pozvan neće moći, čak iako bi ovaj poziv sadržavao sudsku naredbu, da bude podvrgnut bilo kakvoj sankciji ili meri prinude, osim ako svojevljno ne ode kasnije na teritoriju strane molilje ili je od nje ponovo pozvan da dođe pred sud.

Član 9.

Novčana naknada, kao i troškovi boravka i putni troškovi koje strana molilja nadoknađuje svedoku ili veštaku obračunavaju se od mesta boravka svedoka ili veštaka i biće odobreni u iznosu koji je bar jednak iznosu predviđenom u tarifama i propisima koji važe u državi u kojoj treba da dođe do saslušanja.

Član 10.

1. Ako strana molilja smatra da svedok ili veštak treba lično da se pojavi pred njenim sudskim organima, ona će to navesti u zahtevu za dostavljanje poziva a zamoljena strana će pozvati tog svedoka ili veštaka da dođe pred sud.

Zamoljena strana dostaviće odgovor svedoka ili veštaka strani molilji.

2. U slučaju predviđenom u stavu 1. ovog člana, u zahtevu ili pozivu treba da bude naznačen približan iznos novčane naknade, kao i troškova boravka i putnih troškova koji treba da se nadoknade.

3. Ako se zamoljenoj strani podnese zahtev u tom smislu ona može da odobri avans svedoku ili veštaku. Avans će biti naveden u sudskom pozivu i nadoknađen od strane molilje.

Član 11.

1. Ako strana molilja zahteva da se lice lišeno slobode pojavi lično kao svedok ili radi suočenja, ono će biti privremeno predato na teritoriji na kojoj treba da dođe do saslušanja, pod uslovom da bude vraćeno u roku koji odredi zamoljena strana i u skladu sa odredbama člana 12. u meri u kojoj one mogu da se primene.

Predaja može da se odbije:

- (a) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi,
- (b) ako je njegovo prisustvo potrebno u krivičnom postupku koji je u toku na teritoriji zamoljene strane,
- (c) ako bi usled predaje moglo da dođe do produženja njegovog lišenja slobode, ili
- (d) ako postoje drugi važni razlozi protiv njegovog sprovođenja na teritoriju strane molilje.

2. U slučaju predviđenom u prethodnom stavu i pridržavajući se odredaba člana 2, sprovođenje lica lišenog slobode preko teritorije neke treće države, članice ove konvencije, odobriće se na zahtev uz koji su priložena sva potrebna dokumenta, a koji Ministarstvo pravde strane molilje upućuje Ministarstvu pravde strane zamoljene za tranzit.

Svaka Strana ugovornica može da ne odobri tranzit svojih državljana.

3. Predato lice treba i dalje da bude lišeno slobode na teritoriji strane molilje i, u slučaju potrebe, na teritoriji strane zamoljene za tranzit, osim ako strana zamoljena za predaju ne zatraži njegovo puštanje na slobodu.

Član 12.

1. Svedok ili veštak, bez obzira na njegovo državljanstvo, koji se pojavljuje pred sudskim organima strane molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen, ne sme da bude sudski gonjen, ni pritvoren, niti podvrgnut nekom drugom ograničenju lične slobode na njenoj teritoriji za dela ili osude za dela koja je počinio pre napuštanja teritorije zamoljene strane.

2. Bilo koje lice, bez obzira na svoje državljanstvo, koje na poziv pristupi pred sudske organe strane molilje da bi pred njima odgovaralo za dela za koja se krivično goni ne može da bude sudski gonjeno, ni pritvoreno, niti podvrgnuto bilo kakvom ograničenju lične slobode za dela ili osude za dela koja je počinio pre svog napuštanja teritorije zamoljene strane a koja nisu navedena u sudskom pozivu.

3. Svedok, veštak ili lice protiv koga se vodi krivični postupak gubi zaštitu koja mu je data na osnovu ovog člana ako nije napustio, iako je za to imao mogućnosti, teritoriju strane molilje u roku od petnaest dana pošto su mu sudski organi saopštili da njegovo prisustvo više nije potrebno, ili se na nju vratio pošto ju je napustio.

Deo IV

KAZNENA EVIDENCIJA

Član 13.

1. Zamoljena strana dostaviće, u meri u kojoj bi njeni sudski organi sami mogli da ih dobiju u sličnoj prilici, izvode i obaveštenja iz kaznene evidencije koja joj zatraže sudski organi jedne Strane ugovornice radi potreba vezanih za krivični predmet.

2. U slučajevima koji nisu predviđeni u stavu 1. ovog člana udovoljiće se sličnom zahtevu pod uslovima koje predviđaju zakonodavstvo, propisi ili praksa u zamoljenoj državi.

Deo V

POSTUPAK

Član 14.

1. Zahtevi za pravnu pomoć treba da sadrže sledeće podatke:

- (a) naziv organa od koga potiče zahtev,
- (b) predmet i osnov zahteva,
- (c) ako je moguće, identitet i državljanstvo datog lica, i
- (d) ime i adresu primaoca ako je potrebno.

2. U zamolnicama predviđenim u čl. 3, 4. i 5. će se, osim toga, navesti optužba i kratak opis dela.

Član 15.

1. Zamolnice predviđene u čl. 3, 4. i 5, kao i zahteve predviđene u članu 11. Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene države i vratiti se istim putem.

2. U hitnim slučajevima, pomenute zamolnice će neposredno moći da upute sudski organi strane molilje sudskim organima zamoljene strane. One će biti vraćene zajedno sa spisima koji se odnose na izvršenje na način predviđen u stavu 1. ovog člana.

3. Zahteve predviđene u stavu 1. člana 13. sudski organi će neposredno moći da upute nadležnoj službi zamoljene države, a odgovori će moći neposredno da se vrate preko ove službe. Zahteve predviđene u stavu 2. člana 13. Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene strane.

4. Zahtevi za pružanje pravne pomoći koji nisu predviđeni u st. 1. i 3. ovog člana, a pre svega zahtevi za vođenje istrage koja prethodi krivičnom gonjenju mogu biti predmet direktnog opštenja između sudskih organa.

5. U slučajevima kada je direktno dostavljanje dopušteno ovom konvencijom, ono će moći da se obavlja posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

6. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, da u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, saopšti bilo da svi ili neki zahtevi za pružanje pravne pomoći treba da joj se upute drugačije nego na način koji predviđa stav 2. ovog člana, ili da zatraži da se, u slučaju predviđenom u stavu 2. ovog člana, prepis zamolnice dostavi istovremeno njegovom Ministarstvu pravde.

7. Ovaj član ne dira u odredbe bilateralnih ugovora ili aranžmana koji su na snazi između strana ugovornica, prema kojima se predviđa direktno dostavljanje zahteva za pružanje pravne pomoći između organa dve strane.

Član 16.

1. Osim odredaba stava 2. ovog člana, prevod zahteva i priloga se neće tražiti.

2. Svaka strana ugovornica, u trenutku potpisivanja ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, će moći u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da zadrži pravo da zahteva da joj se molbe i prilogi upućuju zajedno sa bilo prevodom na njen jezik ili prevodom na bilo koji od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jezik koji će ona navesti. Druge strane će moći da primene odredbu o reciprocitetu.

3. Ovaj član ne dira u odredbe koje se odnose na prevođenje zahteva i priloga sadržanih u ugovorima ili aranžmanima koji su na snazi ili do kojih će doći između dve ili više strana ugovornica.

Član 17.

Spisi i dokumenta koji su dostavljeni u skladu sa primenom ove konvencije biće oslobođeni svih formalnosti legalizacije.

Član 18.

Ako organ, koji je zamoljen za pružanje pravne pomoći, nije nadležan da postupi po zahtevu, službeno će ga uputiti nadležnom organu svoje zemlje i, u slučaju da je zahtev upućen direktno, o tome će na isti način obavestiti stranu molilju.

Član 19.

Svako odbijanje pravne pomoći biće obrazloženo.

Član 20.

Osim odredaba člana 9, izvršenje zahteva za pružanje pravne pomoći ne podrazumeva naknadu bilo kojih troškova, osim onih koji su nastali povodom veštačenja na teritoriji zamoljene strane i predajom lica lišenih slobode obavljenom u skladu sa članom 11.

Deo VI

DOSTAVA RADI KRIVIČNOG GONJENJA

Član 21.

1. Svaka dostava koju uputi jedna strana ugovornica radi vođenja krivičnog postupka pred sudovima druge strane biće predmet opštenja između ministarstva pravde. Međutim, strane ugovornice će moći da koriste mogućnost predviđenu u stavu 6. člana 15.

2. Zamoljena strana obavestiće o daljem postupku po dostavi i ako je potrebno dostaviće prepis donete odluke.

3. Odredbe člana 16. će se primeniti na dostave predviđene u stavu 1. ovog člana.

Deo VII

RAZMENA IZVEŠTAJA O PRESUDAMA

Član 22.

Svaka od strana ugovornica daće zainteresovanoj strani izveštaj o krivičnim presudama i kasnijim merama koje se tiču državljana te strane, a koje su upisane u kaznenu evidenciju. Ministarstva pravde dostavljajuće jedan drugom ove izveštaje bar jedanput godišnje. Ako se dotično lice smatra državljaninom dve ili više strana ugovornica, izveštaji će se dostavljati svakoj od zainteresovanih strana osim ako je to lice državljanin strane na čijoj je teritoriji osuđeno.

Deo VIII

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 23.

1. Svaka Strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog ratifikacionog instrumenta ili pristupanja, da izrazi rezervu u pogledu jedne ili više određenih odredbi Konvencije.

2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući kada to prilike budu dozvoljavale. Rezerve se povlače putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u pogledu jedne odredbe Konvencije može da zahteva primenu ove odredbe od druge strane samo ako ju je i ona sama prihvatila.

Član 24.

Svaka strana ugovornica će moći u trenutku potpisivanja ove konvencije ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju, da navede u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, koje će organe smatrati sudskim organima u cilju ove konvencije.

Član 25.

1. Ova konvencija će se primenjivati na matične teritorije strana ugovornica.

2. Ona će se primenjivati u pogledu Francuske, i na Alžir i prekomorske departmane, a, u pogledu Italije, na teritoriju Somalije pod italijanskom upravom.

3. Savezna Republika Nemačka će moći da proširi primenu ove konvencije na Land Berlin putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

4. U pogledu Kraljevine Holandije, ova konvencija će se primenjivati na njenu evropsku teritoriju. Kraljevina će moći da proširi primenu Konvencije na holandske Antile, Surinam i holandsku Novu Gvineju putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

5. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije će moći da se proširi na uslove koji budu propisani u tom sporazumu, na svaku teritoriju jedne od ovih strana koja nije navedena u st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, a čije međunarodne odnose obezbeđuje jedna od strana.

Član 26.

1. Osim odredaba stava 7. člana 15. i stava 3. člana 16. ova konvencija ukida, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, one odredbe iz ugovora, konvencija ili bilateralnih sporazuma kojima se, između dve strane ugovornice, reguliše pravna pomoć u krivičnim stvarima.

2. Međutim, ova konvencija neće dirati u obaveze sadržane u odredbama svake druge međunarodne konvencije bilateralnog ili multilateralnog karaktera, čije izvesne klauzule regulišu ili će regulisati, u određenoj oblasti, pravnu pomoć u posebnim pitanjima.

3. Strane ugovornice će moći da zaključe između sebe bilateralne ili multilateralne sporazume o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima samo radi dopune odredaba ove konvencije ili radi lakše primene načela koje ona sadrži.

4. Kada se, između dve ili više strana ugovornica, pravna pomoć u krivičnim stvarima pruža na osnovu jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog režima koji predviđa međusobnu primenu mera pravne pomoći na njihovim teritorijama, ove strane će moći da regulišu svoje međusobne odnose u toj oblasti polazeći isključivo od ovih sistema bez obzira na odredbe ove konvencije. Strane ugovornice koje isključe ili bi isključile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu sa odredbama ovog stava, moraće da upute, u tom cilju, notifikaciju Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 27.

1. Ova konvencija ostaće otvorena za potpis članovima Saveta Evrope. Ona će se ratifikovati, a ratifikacioni instrumenti će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta.

2. Konvencija će stupiti na snagu po isteku 90 dana od predaje trećeg ratifikacionog instrumenta.

3. Ona će stupiti na snagu u pogledu svakog potpisnika koji je bude kasnije ratifikovao po isteku od 90 dana od predaje njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 28.

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka koja se tiče ovog poziva treba da bude jednoglasno prihvaćena od strane članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti predajom, kod Generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu po isteku od 90 dana od predaje.

Član 29.

Svaka Strana ugovornica može, sama za sebe, da otkáže ovu konvenciju upućivanjem notifikacije Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Ovo otkazivanje stupa na snagu po isteku šest meseci od dana prijema njene notifikacije od strane Generalnog sekretara Saveta.

Član 30.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće članovima Saveta i vlade svake države koja je pristupila ovoj konvenciji:

(a) imena potpisnika i predaju svakog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju;

(b) dan stupanja na snagu;

(c) prijem svake notifikacije u skladu s primenom odredaba stava 1. člana 5, stava 3. člana 7, stava 6. člana 15, stava 2. člana 16, člana 24, st. 3. i 4. člana 25. i stava 4. člana 26;

(d) svaku rezervu izraženu u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 23;

(e) povlačenje svake rezerve u skladu sa odredbama stava 2. člana 23;

(f) svaku notifikaciju o otkazivanju koja je dobijena u skladu sa primenom odredaba člana 29. i datum njegovog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisuju ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 20. aprila 1959. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku, koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njegovu overenu kopiju vladama koje su potpisale i pristupile Konvenciji.

DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

U želji da olakšaju primenu u fiskalnim krivičnim stvarima iz Evropske konvencije o pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima koja je otvorena za potpisivanje u Strazburu 20. aprila 1959 (u daljem tekstu: Konvencija);

Smatrajući da je isto tako svrsishodno da se pomenuta konvencija dopuni u nekim drugim pitanjima,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Strane ugovornice neće vršiti pravo predviđeno u članu 2 (a) Konvencije da odbiju pravnu pomoć samo zbog toga što se zahtev odnosi na delo koje je po mišljenju zamoljene strane fiskalno krivično delo.

Član 2.

1. U slučaju kada je Strana ugovornica zadržala pravo da izvršenje zamolnica radi pretresa ili zaplene predmeta podleže uslovu da je delo koje je predmet zamolnice kažnjivo prema zakonu strane molilje i zamoljene strane, ovaj uslov će biti ispunjen u pogledu fiskalnih krivičnih dela, ako je krivično delo kažnjivo prema zakonu strane molilje i odgovara istom takvom delu prema zakonu zamoljene strane.

2. Zahtev neće moći da se odbije zbog toga što zakonodavstvo zamoljene strane ne nameće istu vrstu taksi ili poreza, ili ne sadrži iste poreske, carinske ili devizne propise kao zakonodavstvo strane molilje.

Deo II

Član 3.

Konvencija će se primenjivati i na:

(a) dostavu akata koji imaju za cilj izvršenje kazne, naplatu novčane kazne ili plaćanje troškova postupka;

(b) mere koje se odnose na odlaganje izrečene kazne ili na njeno izvršenje, na uslovno oslobađanje, na odlaganje početka izvršenja kazne ili na prekidanje njenog izvršenja.

Deo III

Član 4.

Član 22. Konvencije je dopunjen sledećim tekstem, s tim da prvobitni član 22. Konvencije čini stav 1, a odredbe u daljem tekstu stav 2:

"2. Osim toga, svaka strana ugovornica koja je dostavila gore pomenute izveštaje dostaviće zainteresovanoj strani, na njen zahtev, u posebnim slučajevima, prepise presuda i mera o kojima je reč, kao i svako drugo obaveštenje koje se na njih odnosi, kako bi joj omogućila da razmotri da li one zahtevaju preduzimanje mera na unutrašnjem planu. Ovo opštenje će se obavljati između zainteresovanih Ministarstava pravde."

Deo IV

Član 5.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su potpisale Konvenciju. Podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju biće predati Generalnom sekretaru Saveta Evropa.

2. Protokol stupa na snagu po isteku 90 dana od predaje trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. Protokol stupa na snagu u pogledu svake države potpisnice koja ga bude ratifikovala, prihvatila ili odobrila po isteku 90 dana od predaje njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Država članica Saveta Evrope ne može da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol a da nije istovremeno ili prethodno ratifikovala Konvenciju.

Član 6.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje će se obaviti putem predaje, kod Generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju koji će stupiti na snagu po isteku 90 dana od njegove predaje.

Član 7.

1. Svaka država, u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, može da odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država, u trenutku predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili kasnije može da proširi primenu ovog protokola, u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi čije međunarodne odnose obezbeđuje ili za koje je ovlašćena da ugovara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog stava može da se povuče u pogledu svake teritorije koja je naznačena u toj izjavi, putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stupa na snagu po isteku roka od šest meseci od dana prijema notifikacije od strane Generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 8.

1. Rezerve izražene od jedne Strane ugovornice u pogledu jedne odredbe Konvencije primenjivaće se i na ovaj protokol, osim ako ova strana ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto važi i za izjave date na osnovu člana 24. Konvencije.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da zadržava pravo:

(a) da ne prihvati deo I, ili da ga prihvata samo u pogledu nekih krivičnih dela ili vrste krivičnih dela koja su navedena u stavu 1, ili da ne izvršava zamolnice radi pretresa ili zaplene predmeta u fiskalnim krivičnim delima;

(b) da ne prihvati deo II;

(c) da ne prihvati deo III.

3. Svaka strana ugovornica koja je izrazila rezervu na osnovu prethodnog stava može da je povuče preko izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će stupiti na snagu na dan njenog prijema.

4. Strana ugovornica koja je primenila na ovaj protokol rezervu izraženu u pogledu odredbe iz Konvencije ili koja je izrazila rezervu u pogledu odredbe iz ovog protokola, ne može da traži primenu ove odredbe od države Strane ugovornice; međutim, ona može, ako je rezerva delimična ili uslovna, da traži primenu ove odredbe u meri u kojoj ju je ona prihvatila.

5. Nijedna druga rezerva se ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 9.

Odredbe ovog protokola ne diraju u detaljnije odredbe sadržane u bilateralnim ili multilateralnim ugovorima koji su zaključeni između strana ugovornica na osnovu primene člana 26. stav 3. Konvencije.

Član 10.

Evropski komitet za krivične probleme Saveta Evrope pratiće izvršenje ovog protokola i omogućiće, ako je potrebno sporazumno rešenje svake teškoće do koje bi došlo u sprovođenju Protokola.

Član 11.

1. Svaka Strana ugovornica može, sama za sebe, da otkáže ovaj protokol notifikacijom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkaz će stupiti na snagu po isteku šest meseci od dana prijema notifikacije od strane Generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 12.

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta i svaku državu koja je pristupila Konvenciji o:

(a) svakom potpisivanju protokola;

(b) predaji svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;

(c) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa svojim čl. 5. i 6;

(d) svakoj izjavi koja je primljena u skladu sa primenom odredaba st. 2. i 3. člana 7;

(e) svakoj izjavi koja je primljena u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 8;

(f) svakoj rezervi koja je izražena u skladu sa primenom odredaba stava 2. člana 8;

(g) povlačenju svake rezerve do koje je došlo u skladu sa primenom odredaba stava 3. člana 8;

(h) svakoj notifikaciji koja je primljena u skladu sa primenom odredaba člana 11. i datumu kada otkazivanje stupa na snagu.

U ime čega su dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 17. marta 1978, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostaviće njegov overeni prepis svakoj državi članici i državama koje su mu pristupile.

Član 3.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će, u skladu sa članom 23. stav 1. Konvencije, izraziti sledeću rezervu:

"Savezna Republika Jugoslavija će pružati pravnu pomoć samo u postupcima koji se odnose na krivična dela predviđena zakonom Savezne Republike Jugoslavije, a za čije krivično gonjenje su, u trenutku kada je pravna pomoć zatražena, nadležni pravosudni organi (član 1. stav 1. Konvencije).

Član 4.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će dati sledeće izjave:

"1. Savezna Republika Jugoslavija će dostavljati pozive za dolazak pred sud, koji glase na lice protiv koga se vodi krivični postupak i koje se nalazi na njenoj teritoriji, samo ako se poziv dostavi nadležnom pravosudnom organu najmanje 30 dana pre dana koji je utvrđen za dolazak pozvanog lica pred sud (član 7. stav 3. Konvencije);

2. U slučaju primene člana 15. stav 2. Konvencije, Savezna Republika Jugoslavija traži da se prepis zamolnice za pravnu pomoć dostavi Saveznom ministarstvu pravde (član 15. stav 6);

3. Savezna Republika Jugoslavija izjavljuje da će kao pravosudne organe, u smislu ove konvencije, smatrati redovne sudove i javna, odnosno državna tužilaštva (član 24. Konvencije)".

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".

DRUGI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

(Strazbur, 8. novembra 2001)

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola; s obzirom na njihove obaveze iz Statuta Saveta Evrope;

u želji da daju veći doprinos zaštiti ljudskih prava, da podrže vladavinu prava i demokratski razvoj društva;

smatrajući da je celishodno da u tom cilju jačaju njihovu posebnu i zajedničku sposobnost da se odupru kriminalu;

u želji da poboljšaju i dopune u nekim aspektima Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima, koja je potpisana u Strazburu 20. aprila 1959. godine (u daljem tekstu: Konvencija), kao i Dodatni protokol uz Konvenciju, sačinjen u Strazburu 17. marta 1978. godine;

uzimajući u obzir Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, sačinjenu u Rimu 4. novembra 1950. godine, kao i Konvenciju o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka, sačinjenu u Strazburu 28. januara 1981. godine;

dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1

Delokrug primene

Zamenjuje se član 1. Konvencije sledećim odredbama:

"1. Strane ugovornice se obavezuju da, prema odredbama ove konvencije, pružaju jedna drugoj najbržu i najširu moguću pravnu pomoć u svakom postupku, koji se odnosi

na krivična dela, čije krivično gonjenje u trenutku kada je zatražena pomoć spada u nadležnost sudskih organa strane molilje.

2. Ova konvencija se ne primenjuje na sprovođenje odluka o hapšenju i izvršenju presuda, niti na vojna krivična dela, koja ne predstavljaju obična krivična dela.

3. Pravna pomoć se može takođe pružiti i u postupcima koji su pokrenuti pred upravnim organima u pogledu krivičnih dela, koja su kažnjiva prema nacionalnom zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane, zbog toga što predstavljaju kršenje zakonskih odredbi, u slučajevima kada odluka može da dovede do pokretanja postupka pred sudom koji je posebno nadležan u krivičnim predmetima.

4. Pravna pomoć neće se odbiti samo na osnovu toga što se odnosi na dela za koja se pravno lice može smatrati odgovornim u zemlji molilji".

Član 2

Prisustvo organa strane molilje

Član 4. Konvencije je dopunjen sledećim tekstom, s tim da prvobitni član 4. Konvencije čini stav 1, a odredbe u daljem tekstu stav 2:

"2. Zahtev za prisustvo takvih organa ili zainteresovanih lica ne treba odbiti, ukoliko bi takvo prisustvo verovatno doprinelo udovoljavanju zahtevu za pravnom pomoći i to na način koji više odgovara potrebama zemlje molilje, te bi se na osnovu toga izbegla potreba za podnošenjem dodatnih zahteva za pružanje pravne pomoći."

Član 3

Privremeni transfer lica lišenih slobode na teritoriju zemlje molilje

Član 11. Konvencije zamenjuje se sledećim odredbama:

"1. Lice lišeno slobode, čije se lično pojavljivanje radi svedočenja, osim kada se tom licu sudi, traži od strane države molilje, biće privremeno predato na njenu teritoriju, pod uslovom da bude vraćeno u roku koji odredi zamoljena strana i uz uvažavanje odredbi člana 12. Konvencije, u meri u kojoj se mogu primeniti.

Predaja može da se odbije:

a) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;

b) ako je njeno ili njegovo prisustvo potrebno u krivičnom postupku koji je u toku na teritoriji zamoljene strane;

c) ako bi usled predaje moglo da dođe do njenog ili njegovog lišavanja slobode, ili

d) ako postoje drugi važni razlozi protiv njegovog ili njenog sprovođenja na teritoriju strane molilje.

2. U slučaju navedenom u stavu 1. će se uz primenu odredbi člana 2. Konvencije odobriti sprovođenje lica lišenog slobode preko teritorije neke treće države na zahtev uz koji su priložena sva potrebna dokumenta, a koji ministarstvo pravde strane molilje upućuje Ministarstvu pravde strane zamoljene za tranzit.

3. Predato lice treba i dalje da bude lišeno slobode na teritoriji strane molilje i, u slučaju potrebe, na teritoriji strane zamoljene za tranzit, osim ako strana zamoljena za predaju ne zatraži njegovo puštanje na slobodu."

Član 4

Putevi komunikacije

Član 15. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"1. Zahtev za pružanje pravne pomoći, kao i za dostavljanje informacija bez prethodno upućenog zahteva, Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene strane i vratiće se istim putem. Sudski organi strane molilje mogu ih takođe uputiti direktno sudskim organima zamoljene strane, i u tom slučaju će se zahtevi vratiti istim putem.

2. Zahteve predviđene članom 11. ove konvencije i članom 13. Drugog dodatnog protokola uz ovu konvenciju, u svim slučajevima će uputiti Ministarstvo pravde strane molilje Ministarstvu pravde zamoljene strane, i biće vraćeni istim putem.

3. Zahteve za pružanje pravne pomoći, koji se odnose na postupke navedene u stavu 3. člana 1. ove konvencije, upravni ili sudski organi strane molilje takođe će neposredno uputiti upravnim ili sudskim organima zamoljene strane i, ukoliko je moguće, biće vraćeni istim putem.

4. Zahteve za pružanje pravne pomoći prema čl. 18. i 19. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, nadležni organi strane molilje takođe će neposredno uputiti nadležnim organima zamoljene strane.

5. Zahteve predviđene u stavu 1. člana 13. ove konvencije zainteresovani sudski organi mogu neposredno uputiti odgovarajućim organima zamoljene strane, koji svoj odgovor na zahteve mogu neposredno uputiti organima strane molilje. Zahteve predviđene stavom 2. člana 13. ove konvencije, Ministarstvo pravde strane molilje uputiće Ministarstvu pravde zamoljene strane.

6. Zahtevi za dostavljanje prepisa presuda i mera shodno članu 4. Prvog dodatnog protokola uz Konvenciju mogu se direktno uputiti nadležnim organima. Svaka država ugovornica može u bilo koje vreme u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope odrediti, koje će organe, shodno ovom stavu, smatrati nadležnim organima.

7. U hitnim slučajevima, kada je direktno dostavljanje dopušteno ovom konvencijom, ono će moći da se obavlja posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

8. Svaka država ugovornica može, u bilo koje vreme u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, navesti da zadržava pravo da udovoljavanje zahtevima ili posebnim zahtevima za pravnom pomoći podleže ispunjenju nekih od sledećih uslova:

- a) da se prepis zahteva dostavi centralnom organu, koji je naveden u izjavi;
- b) da se svi zahtevi, osim hitnih dostave centralnom organu, koji je naveden u izjavi;
- c) da se u slučaju direktnog upućivanja hitnih zahteva istovremeno Ministarstvu pravde zamoljene strane dostavi i prepis zahteva;
- d) da se pojedini ili svi zahtevi za pravnu pomoć dostave drugim putevima od onih, koji su predviđeni ovim članom.

9. Zahtevi za pružanje pravne pomoći i sva druga komunikacija u okviru ove konvencije i njenih dodatnih protokola mogu se dostaviti elektronskim putem ili drugim sredstvima telekomunikacije, pod uslovom da je strana molilja spremna da na zahtev dostavi u bilo koje vreme njihov pismeni prepis ili original zahteva. U svakom slučaju, svaka država ugovornica u bilo koje vreme može putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope odrediti uslove, pod kojima će biti spremna da prihvati i udovolji zahtevima, koje je primila elektronskim putem ili pomoću nekog drugog telekomunikacionog sredstva.

10. Ovaj član ne dira u odredbe bilateralnih ugovora ili aranžmana koji su na snazi između strana ugovornica, kojima se predviđa direktno dostavljanje zahteva za pružanje pravne pomoći između organa dve strane."

Član 5

Troškovi

Član 20. Konvencije zamenjuje se sledećim odredbama:

"1. Strane ugovornice neće jedna drugoj potraživati nadoknadu troškova, koji nastanu primenom ove konvencije i dodatnih protokola, izuzev:

- a) troškova, koji nastanu povodom veštačenja na teritoriji zamoljene strane;
- b) troškova nastalih sprovođenjem lica lišenih slobode, obavljenih u skladu sa čl. 13. ili 14. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ili člana 11. ove konvencije;
- c) troškova substancijalne ili vanredne prirode.

2. Troškove uspostavljanja video ili telefonske veze, troškove vezane za dopremanje video ili telefonske veze u zamoljenu stranu, naknade za tumače i svedoke, kao i njihove putne troškove nastale na teritoriji zamoljene strane, zemlja molilja će nadoknaditi zamoljenoj strani, osim ako se strane ne dogovore drugačije.

3. Ugovorne strane će se međusobno dogovarati o plaćanju troškova navedenih u stavu 1. pod c).

4. Primenom odredbi ovog člana ne dira se u odredbe člana 10. stav 3. ove konvencije."

Član 6

Sudski organi

Član 24. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Svaka država će u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, navesti u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, koje organe će smatrati sudskim organima u smislu ove konvencije. Istim postupkom, u bilo koje vreme, može promeniti uslove navedene u svojoj izjavi."

Deo II

Član 7

Odlaganje ispunjenja zahteva

1. Zamoljena država može odložiti ispunjenje zahteva ukoliko bi postupanje po zahtevu remetilo istragu, krivično gonjenje ili slične postupke, koji se vode pred njenim organima.
2. Pre no što odbije ili odloži ispunjenje zahteva, zamoljena strana će nakon konsultacije sa državom moliljom razmotriti, ukoliko je to moguće, da li će zahtevu udovoljiti delimično ili pod uslovima koje smatra neophodnim.
3. U slučaju odlaganja ispunjenja zahteva, potrebno je navesti razloge odlaganja. Zamoljena strana će, osim toga, obavestiti zemlju molilju o bilo kom razlogu, koji onemogućava ispunjenje zahteva ili može dovesti do njegovog znatnog odlaganja.

Član 8

Postupak

Bez obzira na odredbe člana 3. Konvencije, u slučajevima kada su u zakonodavstvu zemlje molilje propisane formalnosti ili postupci koji nisu propisani u zamoljenoj strani, ona će udovoljiti takvim zahtevima, ukoliko preduzimanje takvih radnji nije u suprotnosti sa osnovnim principima njenog zakonodavstva i ovim protokolom nije drukčije utvrđeno.

Član 9

Saslušanje putem video konferencije

1. Ukoliko neko lice sa teritorije jedne strane ugovornice treba da svedoči ili veštači pod sudskim organima druge strane ugovornice, a lično prisustvo tog lica radi saslušanja ili veštačenja na teritoriji druge strane nije poželjno ili moguće, druga strana ugovornica može zatražiti saslušanje putem video konferencije pod uslovima navedenim u st. 2. do 7.

2. Zamoljena strana će odobriti saslušanje putem video konferencije pod uslovom da to nije u suprotnosti sa osnovnim principima njenog zakonodavstva, i pod uslovom da raspolaže tehničkim sredstvima za takvu vrstu saslušanja. Ukoliko zamoljena strana ne raspolaže potrebnim tehničkim sredstvima, zemlja molilja joj na osnovu međusobnog dogovora može staviti ta sredstva na raspolaganje.

3. U zahtevu za saslušanje putem video konferencije navodi se, pored informacija iz člana 14. Konvencije, i razlog zbog čega nije poželjno ili moguće lično pojavljivanje lica radi svedočenja ili veštačenja, kao i nazivi sudskih organa i lica koja prisustvuju saslušanju.

4. Sudski organi zamoljene strane uputiće sudski poziv dotičnom licu u skladu sa svojim zakonodavstvom.

5. Pri saslušanju putem video konferencije će se primenjivati sledeća pravila:

a) sudski organi zemlje molilje prisustvovalaće saslušanju, po potrebi uz asistenciju tumača, i biće odgovorni za utvrđivanje identiteta lica koje se saslušava, kao i za poštovanje osnovnih principa svog zakonodavstva. Ukoliko sudski organi zemlje molilje smatraju da je u toku saslušanja došlo do kršenja osnovnih principa njenog zakonodavstva, odmah će se preduzeti potrebne mere u cilju nastavljanja saslušanja u skladu sa navedenim principima;

b) nadležni organi zemlje molilje i zamoljene strane ugovoriće, po potrebi, mere zaštite saslušanih lica;

c) saslušanje neposredno vodi sudski organ zemlje molilje u skladu sa njenim zakonodavstvom ili se ono vodi po uputstvima tog organa;

d) na zahtev zemlje molilje ili lica koje se saslušava, zamoljena strana će, ukoliko je potrebno obezbediti tumača licu koje se saslušava;

e) lice koje se saslušava se može pozvati na svoje pravo da ne svedoči, i to na osnovu zakonodavstva zemlje molilje ili zamoljene zemlje.

6. Ne dirajući u dogovorene mere za zaštitu lica, sudski organ zemlje molilje će u zaključku sa saslušanja sačiniti službenu belešku, u kojoj će navesti datum i mesto saslušanja, identitet saslušanog lica, identitet i funkciju svih drugih prisutnih lica na saslušanju, sve date zakletve i podatke o tehničkim uslovima, pod kojima se pristupilo saslušanju. Nadležni organ zamoljene strane će navedeni dokument dostaviti nadležnim organima strane molilje.

7. U slučaju kada se veštaci ili svedoci saslušavaju u svojoj zemlji u skladu sa ovim članom i pri tom odbiju da svedoče, i pored svoje obaveze svedočenja, ili daju lažne izjave, svaka strana ugovornica će preduzeti neophodne mere, da bi obezbedili primenu svog nacionalnog zakonodavstva, u istoj meri, kao da se saslušanje vodi pred njenim nacionalnim organima.

8. Prema mogućnostima i u skladu sa dogovorom nadležnih sudskih organa, strane ugovornice mogu primenjivati odredbe ovog člana i na saslušanja okrivljenih i

osumnjičenih lica putem video konferencije. U tom slučaju će se zainteresovane strane dogovoriti o uslovima za odobravanje saslušanja putem video konferencije i o načinu održavanja saslušanja, u skladu sa njihovim nacionalnim zakonima i važećim međunarodnim instrumentima. Saslušanje okrivljenih i osumnjičenih lica je dopušteno samo uz njihovu saglasnost.

9. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope izjaviti da ona neće iskoristiti mogućnost predviđenu u gore navedenom stavu 8, prema kojoj se odredbe ovog člana za saslušanje putem video konferencije mogu primeniti i na okrivljena ili osumnjičena lica.

Član 10

Saslušanje putem telefonske konferencijske veze

1. Ukoliko se na teritoriji jedne strane ugovornice nalazi lice koje je potrebno radi svedočenja ili veštačenja pred sudskim organima druge strane ugovornice, zainteresovana strana može u skladu sa svojim zakonodavstvom podneti zahtev strani ugovornici u kojoj se lice nalazi, da joj se omogući saslušanje putem telefonske konferencijske veze prema odredbama iz st. 2. do 6.
2. Saslušanje putem telefonske konferencijske veze se može voditi samo uz pristanak svedoka ili veštaka na ovakvu vrstu saslušanja.
3. Zamoljena strana će odobriti saslušanje putem telefonske konferencijske veze, osim kada je to u suprotnosti sa osnovnim odredbama njenog zakonodavstva.
4. U zahtevu za saslušanje putem telefonske konferencijske veze se, pored podataka navedenih, u članu 14. Konvencije, navodi naziv sudskog organa i lica koja vode saslušanje, kao i izjava o saglasnosti svedoka ili veštaka za saslušanje putem telefonske konferencijske veze.
5. Zainteresovane strane će se dogovoriti oko praktičnih pitanja u vezi sa saslušanjem. Prilikom dogovaranja, zamoljena strana se obvezuje da će:
 - a) obavestiti svedoka ili veštaka o vremenu i mestu saslušanja;
 - b) utvrditi identitet svedoka ili veštaka;
 - c) verifikovati saglasnost svedoka ili veštaka za saslušanje putem telefonske konferencijske veze.
6. Zamoljena strana može odobriti zahtev u potpunosti ili delimično shodno odredbama člana 9. st. 5. i 7.

Član 11

Neposredne informacije

1. Nadležni organi jedne strane ugovornice mogu, ne dirajući u sopstvene istrage ili postupke i bez prethodno upućenog zahteva, dostaviti nadležnim organima druge strane ugovornice informacije, do kojih su došli u okviru sopstvenih istraga, ukoliko smatraju da bi takve informacije pomogle njihovom primaocu u pokretanju ili sprovođenju istrage ili postupka, ili bi mogle dovesti do upućivanja zahteva od strane te države, shodno odredbama ove konvencije ili njenih dodatnih protokola.

2. Strana ugovornica, koja je dostavila informacije, može u skladu sa svojim zakonodavstvom odrediti uslove pod kojima primalac može koristiti dostavljene informacije.

3. Strana ugovornica, koja je primila informacije, obavezuje se na poštovanje postavljenih uslova.

4. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme, izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope, izjaviti da zadržava pravo da se ne pridržava uslova postavljenih od strane koja joj je dostavila informacije, shodno stavu 2, osim kada je prethodno obavještena o prirodi dostavljenih informacija i saglasna sa njihovim dostavljanjem.

Član 12

Restitucija

1. Ne dirajući u pravo *bona fide* treće strane, zamoljena strana može na zahtev strane molilje da joj stavi na raspolaganje predmete, koji su upotrebljeni za izvršenje krivičnih dela, imajući u vidu vraćanje zakonitim vlasnicima.

2. Prilikom primene čl. 3. i 6. Konvencije zamoljena strana može da odustane od vraćanja predmeta, bilo pre ili posle njihove predaje strani molilji, ukoliko bi se na taj način olakšalo vraćanje tih predmeta njihovim zakonitim vlasnicima. Time se ne remeti pravo *bona fide* treće strane.

3. U slučaju kada se zamoljena strana odrekne povraćaja predmeta pre no što ih preda strani molilji, ona u odnosu na ove predmete neće koristiti svoje odštetno pravo ili neko drugo pravo na regres, koje ima po osnovu svojih poreskih ili carinskih zakona.

4. Postupak za odricanje prava naveden u stavu 2. ne dira u pravo zamoljene strane da naplati takse i poreze od zakonitog vlasnika.

Član 13

Privremeni transfer lica lišenih slobode na teritoriju zamoljene zemlje

1. U slučajevima kada postoji sporazum između nadležnih organa zainteresovanih strana, strana koja je podnela zahtev za pokretanje istrage u drugoj zainteresovanoj strani, može drugoj zainteresovanoj strani u kojoj se vodi istraga, predati lice koje je lišeno slobode na njenoj sopstvenoj teritoriji, ukoliko je to potrebno radi same istrage.

2. Sporazumom će se regulisati način privremenog transfera i datum do kojeg privremeno predato lice treba da bude vraćeno na teritoriju zemlje molilje.
3. U slučajevima kada je za transfer potrebna saglasnost lica koje se predaje, zamoljenoj strani će se hitno dostaviti izjava o saglasnosti ili kopija te izjave.
4. Predato lice treba i dalje da bude lišeno slobode na teritoriji zamoljene strane, i u slučaju potrebe, na teritoriji strane zamoljene za tranzit, osim ako strana koja je predala dotično lice ne zatraži njegovo puštanje na slobodu.
5. Vreme provedeno u pritvoru na teritoriji zamoljene strane će se uračunati u kaznu, koju dotično lice treba da izdržava ili izdržava na teritoriji strane molilje.
6. Odredbe člana 11. stav 2. i člana 12. Konvencije će se primenjivati *mutatis mutandis*.
7. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme navesti u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope da će pre postizanja sporazuma iz stava 1. ovog člana tražiti pribavljanje saglasnosti iz stava 3. ovog člana, ili će se saglasnost tražiti pod određenim uslovima, koje će navesti u izjavi.

Član 14

Lično pojavljivanje predatog osuđenog lica

Odredbe čl. 11. i 12. Konvencije će se primenjivati *mutatis mutandis* i u odnosu na lica koja su osuđena na teritoriji strane molilje i predata zamoljenoj strani radi izdržavanja kazne, kada strana molilja zatraži njihovo prisustvo na svojoj teritoriji radi revizije presude.

Član 15

Jezik na kojem se dostavljaju proceduralni dokumenti i sudske odluke

1. Odredbe ovog člana će se primenjivati na sve zahteve za dostavljanje, navedene u članu 7. Konvencije ili članu 3. dodatnog protokola uz Konvenciju.
2. Proceduralni dokumenti ili sudske odluke će se dostavljati na jeziku ili jezicima na kojima su izdati.
3. Bez obzira na odredbe iz člana 16. Konvencije, kada organ koji izdaje dokumenta ima saznanja ili razloge da veruje da primalac razume samo neki drugi jezik, dostaviće i prevod tih dokumenata ili barem najvažnijih delova na tom jeziku.
4. Bez obzira na član 16. Konvencije, proceduralni dokumenti i sudske odluke će radi olakšice organima zamoljene strane biti praćeni kratkim rezimeom njihovog sadržaja u prevodu na jezik ili jezike te strane.

Član 16

Dostavljanje putem pošte

1. Nadležni sudski organi svake strane ugovornice mogu proceduralne dokumente i sudske odluke poštom direktno uputiti licu koje se nalazi na teritoriji neke druge strane ugovornice.
2. Proceduralni dokumenti i sudske odluke biće propraćeni dopisom, u kome se navodi da primalac može koristiti informacije od navedenih organa u dopisu, koje se odnose na njegovo ili njeno pravo i obaveze u pogledu dostavljanja dokumenata. Odredbe stava 3. prethodnog člana će se primenjivati na ove dopise.
3. Odredbe čl. 8, 9. i 12. Konvencije će se primenjivati *mutatis mutandis* na dostavljanje dokumenata putem pošte.
4. Odredbe st. 1, 2. i 3. prethodnog člana će se takođe primenjivati na dostavljanje putem pošte.

Član 17

Praćenje van državnih granica jedne strane ugovornice

1. Pripadnici organa unutrašnjih poslova jedne strane ugovornice, koji u okviru krivične istrage prate neko lice, za koje se sumnja da je učestvovalo u izvršenju krivičnog dela koje podleže ekstradiciji, ili lica za koje se veruje da će zasigurno dovesti do identifikovanja i pronalaženja gore pomenutog lica, imaće ovlašćenje da nastave praćenje na teritoriji druge strane ugovornice, ukoliko ta strana na osnovu ranije podnetog zahteva za pružanje pravne pomoći odobri praćenje na svojoj teritoriji. U samoj dozvoli se mogu navesti uslovi praćenja.

Praćenje će se, na zahtev, poveriti organima one strane na čijoj teritoriji se vrši.

Zahtev za pružanje pravne pomoći iz tačke 1. ovog stava upućuje se organu imenovanom od strane svake države ugovornice, koji je nadležan za izdavanje ili prosleđivanje tražene dozvole.

2. U slučaju kada zbog posebno hitnih razloga nije moguće uputiti zahtev za dobijanje dozvole od druge strane ugovornice, pripadnici organa unutrašnjih poslova koji sprovode mere praćenja u okviru krivične istrage imaće ovlašćenja da nastave praćenje lica za koje se pretpostavlja da je počinilo krivično delo iz stava 6, i van državnih granica, pod uslovom da su ispunjeni sledeći uslovi:

- a) organi navedeni u stavu 4, na čijoj teritoriji se nastavlja praćenje, moraju biti odmah obavešteni o prelasku državne granice za vreme praćenja;
- b) zahtevi za pravnu pomoć, podneti u skladu sa stavom 1, upućuju se bez odlaganja uz navođenje razloga za prelazak državne granice bez prethodno pribavljene dozvole.

Praćenje na teritoriji druge strane ugovornice će se uz poštovanje obaveze obaveštavanja iz tačke a) ili podnošenja zahteva iz tačke b) odmah obustaviti, kada ta

strana to zatraži ili ne izda odgovarajuću dozvolu u roku od pet sati od prelaska državne granice.

3. Praćenje iz st. 1. i 2. će se vršiti samo pod sledećim opštim uslovima:

a) Pripadnici organa unutrašnjih poslova koji sprovode mere praćenja moraju se povinovati odredbama ovog člana i zakonodavstvu one strane ugovornice na čijoj teritoriji deluju; moraju se držati uputstva nadležnih lokalnih vlasti.

b) Osim u situaciji navedenoj u stavu 2, pripadnici organa unutrašnjih poslova će za vreme sprovođenja mera praćenja nositi dokument kojim se potvrđuje izdavanje dozvole.

c) Pripadnici organa unutrašnjih poslova koji sprovode mere praćenja moraju u bilo koje doba biti spremni da obezbede dokaz da deluju u svojstvu službenih lica.

d) Pripadnici organa unutrašnjih poslova koji sprovode meru praćenja mogu nositi svoje službeno oružje za vreme praćenja, osim kada zamoljena strana ne odluči drugačije. Zabranjuje se upotreba službenog oružja, osim u slučaju zakonite samoodbrane.

e) Zabranjen je ulazak u privatni posed i na mesta koja nisu dostupna javnosti.

f) Pripadnici organa unutrašnjih poslova koji sprovode meru praćenja nisu ovlašćeni da zaustavljaju i ispituju, niti da liše slobode lica koje je pod prismotrom.

g) Nadležni organi strane na kojoj se vrši praćenje biće obavešteni o svim preduzetim radnjama; službena lica koja sprovode mere praćenja mogu biti zamoljena da se lično pojave pred tim organima.

h) Organi strane ugovornice, sa čije teritorije dolaze pripadnici organa unutrašnjih poslova koji vrše praćenje, će na zahtev organa druge strane, na čijoj teritoriji se vrši praćenje, pružati pomoć u istrazi koja sledi operacijama u kojima su učestvovali, uključujući i sudske postupke.

4. Strane ugovornice će u trenutku potpisivanja ili predaje svog ratifikacionog instrumenta, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja navesti u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope službena lica i organe koje određuju u svrhu primene st. 1. i 2. ovog člana. One mogu kasnije, u svako doba i na isti način, promeniti uslove u izjavi.

5. Strane ugovornice mogu na bilateralnom nivou proširiti delokrug ovog člana i ugovoriti dodatne mere za njegovu primenu.

6. Postupak praćenja naveden u stavu 2. može se vršiti samo kod sledećih krivičnih dela:

- atentat,

- ubistvo,

- silovanje,
- podmetanje požara,
- falsifikovanje novca,
- oružana pljačka i sticanje kradene robe,
- iznuda,
- otmica i uzimanje talaca,
- trgovina ljudskim organima,
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama,
- kršenje zakona o oružju i eksplozivnim sredstvima,
- upotreba eksplozivnih materija,
- nezakonito posedovanje toksičnih i opasnih materija,
- krijumčarenje stranih državljana,
- seksualno zlostavljanje dece.

Član 18

Kontrolisane isporuke

1. Svaka strana preuzima obavezu da na zahtev druge strane dozvoli kontrolisane isporuke na njenu teritoriju u okviru krivičnih istraga za krivična dela koja podležu ekstradiciji.
2. Odluke o odobravanju kontrolisanih isporuka će donositi nadležni državni organi zamoljene strane za svaki pojedinačni slučaj, uz poštovanje nacionalnog zakonodavstva te strane.
3. Kontrolisane isporuke će se vršiti u skladu sa procedurama zamoljene strane. Nadležni organi zamoljene strane će izvršavati, upravljati i kontrolisati preduzete radnje.
4. Ugovorne strane će u trenutku potpisivanja ili predaje svog ratifikacionog instrumenta, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope navesti koje će organe smatrati nadležnim u skladu sa ovim članom. Kasnije mogu, u bilo koje vreme i na isti način, promeniti uslove iz njihovih izjava.

Član 19

Tajne istrage

1. Strana molilja i zamoljena strana se mogu dogovoriti da pomažu jedna drugoj u krivičnim istragama, koje pripadnici organa unutrašnjih poslova vode pod tajnim ili lažnim identitetom.

2. Nadležni organi zamoljene strane na podnet zahtev donose odluku u svakom pojedinačnom slučaju u skladu sa svojim zakonodavstvom i procedurama. O trajanju tajne istrage, detaljnim uslovima i pravnom statusu službenih lica za vreme tajne istrage, dogovoriće se zainteresovane strane uz poštovanje njihovog zakonodavstva i procedura.

3. Tajne istrage će se voditi u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i procedurama one strane, na čijoj teritoriji se istraga vodi. Zainteresovane strane će sarađivati u pripremi i nadzoru tajne istrage, kao i u obezbeđivanju zaštite službenih lica, koja deluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

4. Ugovorne strane će u trenutku potpisivanja ili predaje svog ratifikacionog instrumenta, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, navesti u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, koje organe smatraju nadležnim u skladu sa stavom 2. ovog člana. One mogu kasnije, u bilo koje vreme i na isti način, promeniti uslove iz svojih izjava.

Član 20

Zajednički istražni tim

1. Međusobnim sporazumom nadležni organi dve ili više strana ugovornica mogu formirati zajednički istražni tim sa posebnom namenom i na ograničeni vremenski period, koji se uz obostranu saglasnost može produžiti, radi vođenja krivične istrage na teritoriji jedne ili više strana ugovornica koje formiraju zajednički tim. Sastav tima će biti određen u sporazumu.

Zajednički istražni tim se može formirati posebno u slučaju kada:

a) istraga krivičnih dela, koju vodi jedna strana, zahteva složenu i opsežnu istragu, povezanu sa drugim stranama ugovornicama;

b) više strana vodi istrage o krivičnim delima, čija priroda zahteva preduzimanje koordinisanih i usklađenih radnji umešanih strana.

Zahtev za formiranje zajedničkog istražnog tima može podneti bilo koja zainteresovana strana. Tim će se formirati u jednoj od strana ugovornica, u kojoj se očekuje vršenje istražnih radnji.

2. Pored podataka navedenih u relevantnim odredbama člana 14. Konvencije, zahtevi za formiranje zajedničkog istražnog tima će sadržati i predloge za sastav tima.

3. Zajednički istražni tim treba da deluje na teritorijama strana koje su formirale tim, i to pod sledećim opštim uslovima:

a) vođa tima će biti predstavnik nadležnih organa one strane učesnice u krivičnoj istrazi u kojoj tim deluje; vođa tima će delovati u granicama svojih ovlašćenja uređenih nacionalnim/domaćim pravom;

b) tim će vršiti istražne radnje u skladu sa zakonodavstvom strane u kojoj deluje; članovi i prekomandovani članovi tima će obavljati svoje zadatke pod vođstvom lica navedenog u tački a), vodeći računa o uslovima koje su postavili njihovi organi u sporazumu za formiranje tima;

c) strana u kojoj tim deluje će preduzeti sve potrebne organizacione radnje za potrebe tima.

4. U ovom članu se članovi zajedničkog istražnog tima iz strane ugovornice, u kojoj tim deluje, nazivaju "članovi" dok su članovi iz drugih zemalja nazvani "delegirani članovi".

5. Delegirani članovi zajedničkog istražnog tima će imati pravo da prisustvuju sprovođenju istrage na teritoriji strane ugovornice, u kojoj se vrši istraga. Vođa tima može, međutim, iz određenih razloga i u skladu sa zakonodavstvom te strane odlučiti drugačije.

6. Vođa tima može delegiranim članovima zajedničkog istražnog tima delegirati zadatke za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa zakonodavstvom strane u kojoj tim deluje i uz dozvolu nadležnih organa strane u kojoj tim deluje i strane koja je poslala delegirane članove.

7. Ukoliko zajednički istražni tim treba da vrši istražne radnje na teritoriji jedne od strana koja je učestvovala u formiranju tima, članovi koje je ta strana delegirala mogu zatražiti od njihovih nadležnih organa da oni preduzmu te radnje. Takvi zahtevi će se razmatrati pod istim uslovima kao i zahtevi u nacionalnim istragama.

8. Ukoliko je zajedničkom istražnom timu potrebna pravna pomoć od neke druge strane ugovornice koja nije učestvovala u formiranju tima, ili od neke treće države, zahtev za pružanje pravne pomoći nadležni organi zemlje u kojoj se vrši istraga uputiće nadležnim organima druge dotične države u skladu sa važećim instrumentima ili aranžmanima.

9. Delegirani član zajedničkog istražnog tima može u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i u okviru svojih nadležnosti dostaviti timu informacije, koje su mu dostupne u strani koja ga je delegirala, u svrhu krivične istrage koju tim vodi.

10. Informacije do kojih članovi ili delegirani članovi dolaze u toku rada u zajedničkom istražnom timu, a koje nadležnim organima zainteresovanih strana nisu dostupne na drugi način, mogu se koristiti u sledeće svrhe:

a) u svrhu za koju je formiran tim;

b) za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih dela, uz saglasnost one strane ugovornice, kojoj su informacije stavljene na raspolaganje. Saglasnost se može odbiti samo u slučajevima gde bi takva upotreba ugrozila krivične istrage dotične strane ili u odnosu na one, u kojima bi ta strana mogla odbiti pružanje pravne pomoći;

c) za sprečavanje neposrednog i ozbiljnog ugrožavanja javne bezbednosti, i ne dirajući u odredbe tačke b), ukoliko se kasnije pokrene krivična istraga;

d) u druge svrhe, ukoliko je to dogovoreno između strana koje su formirale tim.

11. Ovaj član ne dira u druge postojeće odredbe ili aranžmane za formiranje ili delovanje zajedničkih istražnih timova.

12. Strane ugovornice koje su formirale zajednički istražni tim se mogu dogovoriti da, pored predstavnika njihovih nadležnih organa, odrede i druga lica koja će učestvovati u akcijama tima, u meri u kojoj je to dozvoljeno njihovim zakonodavstvom ili odredbama bilo kog pravnog instrumenta koji se primenjuje među njima. Prava koja su na osnovu ovog člana dodeljena članovima i delegiranim članovima tima, neće se primenjivati na ova lica, ukoliko to države izričito ne dogovore.

Član 21

Krivična odgovornost službenih lica

Za vreme vršenja radnji iz čl. 17, 18, 19. ili 20, ukoliko se zainteresovane strane drugačije ne dogovore, službena lica strane ugovornice, u kojoj se ne vrši istraga, smatraće se službenim licima ugovorne strane u kojoj se vrši istraga, u slučaju krivičnih dela počinjenih protiv njih ili krivičnih dela koja su oni počinili.

Član 22

Građanska odgovornost službenih lica

1. Kada u skladu sa čl. 17, 18, 19. ili 20. službena lica jedne strane deluju na teritoriji druge strane, prva strana će biti odgovorna za svu štetu koju prouzrokuju ta lica za vreme vršenja istrage, u skladu sa zakonodavstvom strane na čijoj teritoriji su preduzimali istražne radnje.

2. Strana na čijoj teritoriji je nastala šteta navedena u stavu 1. nadoknadiće takvu štetu pod istim uslovima koji se primenjuju na štete koje su prouzrokovale njena službena lica.

3. Strana čija su službena lica prouzrokovala štetu bilo kom licu na teritoriji druge strane nadoknadiće toj strani sve novčane iznose koje je ona isplatila oštećenim licima ili licima koja su oni ovlastili.

4. Ne dirajući u primenu ovog prava u odnosu na treće strane i izuzimajući stav 3. sve strane će se u slučaju navedenom u stavu 1. uzdržati od traženja nadoknade štete, koju su pretrpele od druge strane.

5. Odredbe ovog člana će se primenjivati pod uslovom da strane nisu postigle drugačiji dogovor.

Član 23

Zaštita svedoka

Kada neka ugovorna strana podnese zahtev za pružanje pravne pomoći po ovoj konvenciji ili njenim protokolima u odnosu na svedoke kod kojih postoji rizik od zastrašivanja ili potreba za zaštitom, nadležni organi strane molilje i zamoljene strane će nastojati da dogovore mere zaštite dotičnog lica u skladu sa njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 24

Privremene mere

1. Zamoljena strana će na zahtev strane molilje u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom preduzeti privremene mere s ciljem očuvanja dokaza, održavajući postojeću situaciju ili štiteći ugrožene pravne interese.
2. Zamoljena strana može samo delimično udovoljiti zahtevu ili ga usloviti, pogotovo vremenskim ograničenjem.

Član 25

Poverljivost

Strana molilja može zahtevati da zamoljena strana poverljivo postupi sa činjenicama i suštinom zahteva, osim kada je to neophodno radi udovoljavanja zahtevu. Ukoliko zamoljena strana ne može udovoljiti zahtevu poverljivosti, obavezna je da o tome odmah obavesti stranu molilju.

Član 26

Zaštita podataka

1. Lične podatke, koje jedna strana dostavlja drugoj strani na osnovu izvršenja zahteva podnetog po ovoj konvenciji ili njenim protokolima, strana kojoj su dostavljeni može koristiti samo:
 - a) u svrhu postupaka na koje se primenjuju Konvencija ili neki od njenih protokola;
 - b) za druge sudske ili upravne postupke, koji su direktno povezani sa postupcima iz tačke a);
 - c) za sprečavanje neposrednog i ozbiljnog ugrožavanja javne bezbednosti.
2. Takvi podaci se mogu koristiti u bilo koje druge svrhe, ukoliko je za to prethodnu saglasnost dala bilo strana koja je dostavila podatke, bilo strana na koju se ti podaci odnose.
3. Svaka strana ugovornica može odbiti zahtev za dostavljanje ličnih podataka podnet po ovoj konvenciji ili nekom od njenih protokola, kada:

- su takvi podaci zaštićeni prema njenom zakonodavstvu, i

- strana kojoj se dostavljaju ti podaci nije obavezana Konvencijom o zaštiti lica u odnosu na automatsku obradu ličnih podataka, sačinjenom u Strazburu, 28. januara 1981. godine, osim kada se zainteresovana strana ne obaveže na zaštitu podataka, kao što to zahteva prva strana.

4. Svaka strana koja dostavlja podatke na osnovu udovoljavanja zahtevu podnetom po ovoj konvenciji ili jednom od njenih protokola, može od strane, kojoj dostavlja informacije, zatražiti obaveštenje o korišćenju ovih podataka.

5. Svaka strana ugovornica u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope može u okviru postupaka, kod kojih je mogla odbiti ili ograničiti dostavu ili korišćenje ličnih podataka u skladu sa odredbama Konvencije ili njenih protokola, zatražiti da strana, kojoj je dostavila informacije, ne koristi lične podatke u svrhu navedenu u stavu 1. bez njene prethodne saglasnosti.

Član 27

Upravni organi

Strane ugovornice mogu u bilo koje vreme navesti u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope koje organe će smatrati upravnim organima iz člana 1. stav 3. Konvencije.

Član 28

Odnosi sa drugim ugovorima

Odredbe ovog protokola ne diraju u detaljnije odredbe bilateralnih ili multilateralnih ugovora, koji su zaključeni između strana ugovornica na osnovu primene člana 26. stav 3. Konvencije.

Član 29

Sporazumno rešenje

Evropski komitet Saveta Evrope za pitanja kriminala biće redovno obaveštavan o tumačenju i primeni ove konvencije i njenih protokola i učiniće sve što je neophodno da bi se olakšalo iznalaženje prijateljskog rešenja za bilo kakvu poteškoću, koja može da proistekne iz njene primene.

Deo III

Član 30

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol će biti otvoren za potpisivanje od strane država članica Saveta Evrope, koje su njegove strane ugovornice ili potpisnice Konvencije. Protokol podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Država potpisnica ne mora da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol ukoliko je prethodno ili istovremeno ratifikovala, prihvatila ili odobrila Konvenciju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja biće položeni kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ovaj protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca posle deponovanja trećeg instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja.

3. U pogledu bilo koje države potpisnice koja kasnije deponuje svoj instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, Protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja.

Član 31

Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica, a koja je pristupila Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Takvo pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta o potpisivanju kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. U pogledu bilo koje države pristupnice Protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja instrumenta pristupanja.

Član 32

Teritorijalna primena

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju naznačiti teritoriju ili teritorije na kojima će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država ugovornica može u bilo kom kasnijem trenutku izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope da proširi važenje ovog protokola na bilo koju teritoriju navedenu u izjavi. U pogledu te teritorije Protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takve izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data prema dva prethodna stava može, u pogledu svake teritorije navedene u izjavi, biti povučena obaveštenjem upućenom generalnom sekretaru. Povlačenje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takvog obaveštenja od strane generalnog sekretara.

Član 33

Rezerve

1. Rezerve izražene od jedne strane ugovornice u pogledu bilo koje odredbe Konvencije ili njenog protokola primenjivaće se i na ovaj protokol, osim ako ova strana ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto važi i za sve izjave date u pogledu ili na osnovu bilo koje odredbe Konvencije ili njenog protokola.
2. Svaka strana ugovornica može u trenutku potpisivanja ili predaje svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju izjaviti da će koristiti pravo da u potpunosti ili delimično ne prihvati bilo koje ili više odredbi čl. 16, 17, 18, 19. i 20. Druge rezerve se ne mogu izraziti.
3. Svaka strana ugovornica može u celosti ili delimično povući rezervu koju je izrazila na osnovu prethodnog stava putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, koja će stupiti na snagu na dan njenog prijema.
4. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u pogledu bilo kog člana ovog protokola, pomenutu u prethodnom stavu 2, ne može zahtevati primenu tog člana od druge strane ugovornice. Ipak, ukoliko je rezerva delimična ili uslovna, može zahtevati primenu te odredbe u meri u kojoj ju je i sama prihvatila.

Član 34

Otkazivanje

1. Svaka strana ugovornica može, sama za sebe, da otkáže ovaj protokol notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.
2. Otkaz će stupiti na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od prijema notifikacije od strane generalnog sekretara.
3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 35

Notifikacije

1. Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta Evrope i svaku državu koja je pristupila Konvenciji o:
 - a) svakom potpisivanju;
 - b) predaji svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
 - c) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 30. i 31;
 - d) svakom drugom dokumentu, izjavi notifikaciji ili poruci vezanoj za ovaj protokol.

U ime čega su dole potpisani, propisno za to ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 8. novembra 2001. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u samo jednom primerku, koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostaviće njegov overeni prepis svakoj državi članici Saveta Evrope i državama koje nisu članice, a pristupile su ovoj konvenciji.

ČLAN 3

Prilikom predaje instrumenta o ratifikaciji, Srbija i Crna Gora će, u skladu sa članom 6. Protokola, dati sledeću izjavu:

"Srbija i Crna Gora izjavljuje da će kao sudske organe, u smislu Konvencije, smatrati redovne sudove i javna, odnosno državna tužilaštva."

ČLAN 4

Prilikom predaje instrumenta o ratifikaciji, Srbija i Crna Gora će, u skladu sa članom 33. stav 2. Protokola, izraziti sledeću rezervu:

"Srbija i Crna Gora ne prihvata primenu odredbi sadržanih u članu 16. Protokola."

ČLAN 5

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".